

1967 - STERAVOND

22 december 1967

Goedenavond, vrienden.

Dit is dan onze jaarlijkse Steravond, de bijeenkomst waarin wij trachten af te wijken van het bekende programma van onderwerpen, beschouwingen en lezingen. In de loop van de tijd zijn deze steravonden steeds weer anders geweest. De meesten van u zullen zich daarvan wel bewust zijn. Dit heeft zijn oorzaken. Het leven in de wereld, de noodzaken van het dagelijkse bestaan hebben hun invloed, maar evenzeer de verschillende spanningen, die in de wereld en niet te vergeten ook in uzelf voortdurend tot uiting komen, bepalen enigzins datgene, wat op een avond als deze kan geschieden, de wijze waarop het beste resultaat behaald kan worden en datgene, wat wij gezamenlijk tot stand kunnen brengen.

In verband met het behalen van zo goed mogelijke resultaten wil ik allereerst enkele verzoeken tot u richten. Misschien zit of staat u niet al te gemakkelijk. Probeer uw ongemakken echter eens even te vergeten, ontspan uzelf en tracht te luisteren. Niet zozeer om te begrijpen, alswel om deel te zijn van het geheel. Ontspan uzelf, richt u zo positief mogelijk op ons gemeenschappelijk doel, dat ik u nog nader zal omschrijven.

Ons werk van heden vloeit voort uit de gemeenschap van de geest en de materie. Dit spreekt vanzelf. De geest is dus hier, in wat men in zeer grote getale zou kunnen noemen, aanwezig. En ook u, in de stof, hebt het niet af laten weten en bent in een behoorlijk aantal aanwezig. Wat hebben aantallen echter voor zin, wanneer wij niet in de eerste plaats een zekere harmonie kunnen bereiken. Dit gevoel van eenheid, van gezamenlijk, ook geestelijk, betekenis te hebben. Het gevoel dat men gezamenlijk iets uitstraalt, is van het allergrootste belang. Nu zijn er onder u, die dit nog nooit hebben meegemaakt, terwijl anderen misschien nogal kritisch staan tegenover alles wat er hier gebeurt. Dat is van geen belang, zolang u alleen maar bereid bent niet tegen te werken. Als u een oordeel hebt, spreek dit dan na afloop uit, maar tracht, zolang wij op deze avond gezamenlijk actief zijn, deze dingen eens even uit te schakelen.

Daarmede kom ik aan de vraag hoe de avond verder zal verlopen. In de eerste plaats moet ik trachten de zaak in bedwang te krijgen, want er zijn enkele moeilijkheden. Ik meen echter dat wij die wel zullen kunnen overwinnen. In de tweede plaats zal ik u moeten voorlichten over alles, wat hier vanavond geschiedt. Dit betekent dat ik degenen die dit nog niet weten, ook duidelijk moet maken waarom hier voor mij deze bakken met voorwerpen staan. In de derde plaats, het eigenlijke programma van de avond. U weet dat wij geen pauze zullen maken vandaag. Ten laatste zal ik u het een en ander moeten zeggen over alles, wat in de ritus van hedenavond tot uiting komt.

Maar allereerst dus de kwestie van de bakken, die hier staan. Wat betekent dit 'instralen'? Ik zal trachten dit kort duidelijk te maken. Voor het geval dat u dit nog niet wist: er bestaan verschillende stralingen die van de mens uitgaan. Noem deze gedachtekracht, gedachtestralingen of geef er een andere naam aan. De naam is niet van belang. De door mij gegeven namen moogt u desnoods door andere, die u beter liggen, vervangen. Belangrijk is dat deze kracht ook van de geest uit kan gaan. De grootorde van de werking is moeilijk te bepalen. Men zou kunnen zeggen dat het de draaggolf is, waarlangs de telepathie mogelijk wordt. Het is tevens datgene, waardoor de psychometrist iets kan aflezen.

Zoals uit het laatste blijkt, kan men een dergelijke straling of kracht dus van een voorwerp aflezen. Wat betekent dat men ze ook in een voorwerp vast kan leggen. De voorkeur die wij steeds weer te kennen geven voor zogenaamde edele metalen hierbij, is te wijten aan het feit, dat een dergelijke kracht beter en houdbaarder door dergelijke metalen geabsorbeerd pleegt te worden. Er is dus, indien men een maximum resultaat wenst, alle reden om de voorkeur te geven aan zilver, goud, platina en mengingen van goud met andere metalen. Daarnaast is het

mogelijk, zij het met minder zekere resultaten, ook in te werken op koper, tin, brons en dergelijken. Om het geheel van de werking hier te omschrijven zou mij te ver voeren. Kort gezegd gebeurt er ongeveer dit.

In het atoom wordt een kleine veldfluctuatie tot stand gebracht. Deze kleine fluctuatie zal in feite meestal twee, hoogstens drie electronen van de buitenste omloop enigszins activeren. De zo ontstane (voor de mens zintuiglijk onmerkbaar) vibratie verandert de aard van het metaal niet, maar zal wel de inwerking naar buiten toe enigszins veranderen. Wanneer u daarvoor gevoelig bent, zult u het ritme, dat in vele atomen zo is ontstaan, aanvoelen. Zolang het metaal zich binnen uw eigen uitstraling bevindt, zal het ook daarop reageren, maar zonder hierdoor de ingelegde trilling zonder meer te verliezen. Wanneer wij trachten in het metaal iets van harmonie en verdraagzaamheid vast te leggen, zal de trilling op ogenblikken, dat u tot disharmonische reacties en onverdraagzaamheid geneigd bent, tegen de afwijkingen in uw eigen uitstraling ingaan en zo de ontwikkeling van een dergelijk denkbeeld (en gedragspatroon) tijdelijk kunnen remmen. Bent u wel verdraagzaam, bent u harmonisch met uw medemensen, dan legt u ook dit in het voorwerp weer vast, zodat u het als het ware verder oplaadt.

Wat wij dus op een avond als deze doen met de instraling van voorwerpen is het geven van een soort start in de goede richting. Hoe groot de kracht is, die tot uiting komt? Meestal wel voldoende om bij iemand, die niet al te negatief is ingesteld, gedurende enkele maanden een goede stimulans te vormen. Mensen die van zichzelf redelijk harmonisch zijn, zullen de werking veel langer, misschien zelfs jaren, kunnen ervaren. Maar bij mensen, die voortdurend in een contramine zijn, zal de werking na enkele weken wel zo zwak zijn geworden, dat zij van geen belang meer is. Van dergelijke mensen zijn er misschien ook wel enkelen in de zaal, maar, naar ik hoop, vormen zij toch wel een zeer grote minderheid. Het gaat hier dus om een invloed, die zich uit als een soort suggestie, welke aan een voorwerp kan worden verbonden, en wel zo, dat via uw eigen aura een beïnvloeding van uw eigen reacties en gedrag enigszins mogelijk wordt. Daarnaast (en vanuit ons standpunt is dit veel belangrijker) trachten wij op een avond als deze een wijziging tot stand te brengen in het gemeenschappelijk bewustzijn.

Misschien meent u nu, dat dit alleen maar een mooie term is. Maar een gemeenschappelijk bewustzijn is in feite de som van alles, wat wij allen gezamenlijk of afzonderlijk denken en doen. Dit alles komt tot uiting in een invloed, welke via het onbewuste de mogelijkheden, gedragsnormen en zelfs directe reacties van de mensen beïnvloedt. Een dergelijk gemeenschappelijk bewustzijn kunt u zich het beste voorstellen als een soort wolk, die over de gehele mensheid heen hangt. Ofschoon men in tijden dat vele mensen prikkelbaar zijn, eerder van een miasma zou kunnen spreken. Een soort giftige, geestelijke damp, die iedereen steeds meer prikkelbaar maakt en negatief beïnvloedt. Wat wij trachten te doen, is juist in dit algemeen bewustzijn een ogenblik wat verademing, wat ruimte voor harmonie te scheppen.

U ziet dat het niet zo wonderbaarlijk is, wat wij willen doen. Het is eigenlijk iets, wat elke mens voor zich zou moeten kunnen doen. Maar daar de meeste mensen een kunst als deze niet of niet voldoende verstaan, trachten wij hier gezamenlijk iets tot stand te brengen. Daarbij komt dat wij allen tezamen, wij in de geest en u in de stof, gezamenlijk een veel grotere spanning op kunnen brengen dan een enkele mens of geest voor zich. Dankzij deze grotere kracht kunnen wij van onszelf als het ware een soort schokgolf uit laten gaan, die, naar wij aannemen, niet alleen voor onszelf gunstige resultaten zal brengen, maar ook voor vele anderen een invloed ten goede kan betekenen.

Maar nu wilt u natuurlijk graag weten, wat er op deze avond naast deze uitleg nog verder aan de orde komt. Wel, in de eerste plaats moet u zich niet te veel op de sprekers concentreren en dus ook niet op mij. U moet trachten rustig en ontspannen te zijn. Wanneer zo dadelijk de eigenlijke ritus wordt volbracht (waarvoor een afzonderlijke spreker aanwezig zal zijn) hopen wij dat u daarin zover mogelijk op zult gaan, dat u als het ware met alles wat er gebeurt, één zult zijn. Dan moet u dus wel op de spreker letten. Zoals het goed zal zijn, ook te letten op de kracht, die tot uiting komt enzovoort. Kortom, op alles.

Een dergelijke rite zal, zoals altijd, opgebouwd worden uit verschillende delen. Ofschoon de vorm kan verschillen, zal de werkelijke inhoud altijd weer dezelfde zijn. In de eerste plaats moeten wij beginnen een eenheid te vormen. Op avonden als deze plegen wij daarvoor een spreker aan te wijzen. Iemand dus, die na mij aan de beurt komt. Deze tweede spreker zal trachten u tot een emotionele eenheid te vormen. Dit is dus zuiver een kwestie van sentimenten en een dergelijke toespraak zal dus altijd een emotioneel werkende inhoud hebben. Ook hier weer: de vormen kunnen verschillen, de benadering kan een andere zijn, maar de inhoud is, zover het de werkzame factoren betreft, gelijk. Het gaat erom bij u emoties te wekken. Meer niet. Maar het ontstaan van de juiste emoties is nu eenmaal van belang. Daardoor komt de groep tot een eenheid van werken en uitstraling.

Vervolgens zal een doel moeten worden gesteld. De tweede spreker pleegt dit doel reeds aan te geven, maar bij de celebrant krijgt het geheel eerst werkelijk een strakkere vorm. Het geheel klinkt dan als een bede. Het is duidelijk dat de gevormde krachten na de bede moeten worden gericht en geactiveerd. Dit zal men in de eerste plaats doen door alle niet harmonische, niet passende, krachten af te wijzen. Men noemt dit in de rite de reiniging of zuivering. Ook hier verschillen de vormen wel eens, maar het geheel is meestal nogal eenvoudig.

Nu komt het voornaamste punt aan de orde: men moet de krachten die aanwezig zijn, als het ware wekken, zodat zij werkzaam worden in positieve zin. Een opvallend verschijnsel is dat hierbij een celebrant of hiërophant er al snel toe komt eigen persoonlijkheid achter te stellen bij hetgeen hij representeert. Denk daarover niet te gering. Wanneer u een priester ziet, die op een gegeven ogenblik de woorden spreekt van een consecratie, dan zal u opmerken dat hij niet stelt: dit is het bloed en lichaam van Jezus, maar dat hij de woorden van Jezus herhaalt, dat hij op dat moment als het ware Jezus is. Wanneer een dominee een zegen uitspreekt, zo zal hij wel allereerst zeggen dat hij dit doet in de naam van de Vader, maar vanaf dat ogenblik gaat hij verder en geeft zijn zegen maar al te vaak alsof hijzelf de Vader was. In beide gevallen kan men zeggen dat men zich vereenzelvigd met hetgeen men tot uiting tracht te brengen. Een celebrant doet dit ook. Ook velen die bewust meewerken vanuit de stof of vanuit de geest, gedragen zich op soortgelijke wijze. Op het ogenblik is men niet meer zichzelf, maar tracht men volledig één te zijn met de Kracht, die men aanroept.

De gevoeligen onder u zullen bemerken, dat dit deel van het werk (of het nu op de voorgrond treedt of bijna terloops in het geheel wordt ingepast) een vreemd gevoel van spanning wekt. Beschouw overigens dergelijke spanningen niet als iets wat uzelf krachten zou kosten. Dit is namelijk zeker niet het geval. Wat u moe kan maken of zelfs hoofdpijn kan bezorgen, is gebrek aan zuurstof, te hoge temperatuur of zelfs een vorm van emotionele uitputting bij degenen, die in dit alles te zeer zijn opgegaan, zonder werkelijk deel van het geheel te worden. Geestelijke kracht wordt dus van u niet genomen. Maar wanneer u op het ogenblik, dat krachten worden uitgestraald, één bent met het Grotere, zo zal uw wil, zoals deze de kracht richt, eveneens een weergave van het Grotere vormen. Juist door dit persoonlijk willen, terwijl men zich één weet met de Hogere Krachten, worden deze Krachten manifest gemaakt, geopenbaard en wel op gerichte wijze.

Misschien bent u nieuwsgierig welke ritus op deze avond gebruikt zal worden? Wel, verschillende omstandigheden hebben ertoe geleid voor deze maal een christelijke vorm te kiezen. Ook dit is dus incidenteel. Wij hebben op vele andere wijzen gewerkt op dergelijke bijeenkomsten. In feite kun je op een dergelijke bijeenkomst evengoed spreken in de naam van Allah (wat bij ontleding waarschijnlijk een verbastering van het woord Elohim betekent), namen van hindoeïgoden gebruiken, Perzische termen, Griekse namen of kabbalistische namen en begrippen gebruiken. In feite maakt dit geen verschil. Het gaat immers niet om deze namen. Per slot van rekening, wanneer men een stuk brood in 20 landen anders noemt, blijft het brood. Wanneer de Kracht Gods met ons is, zo kunnen wij 100 verschillende namen of desnoods 1.000.000 namen gebruiken, die Kracht is nog steeds dezelfde en nog steeds met ons. Houdt dit steeds voor ogen, ook al zijn wij op deze avond door verschillende

omstandigheden in onze mogelijkheden wat beperkt en wordt een eenvoudige werkwijze gekozen.

Nu wil ik trachten u iets te vertellen over de opbouw van de krachten hier. Wanneer u hier zo zit, hebt u waarschijnlijk reeds nu het gevoel van een zekere, langzaam klimmende spanning. Van mij uit gezien lijkt het dan ook of reeds nu een soort lichtende deken over het geheel zich uitstrekt. Wat die deken wel kan zijn? Uw gedachten, uw spanningen, verwachting, maar ook uw eigen reacties op alles, wat hier op dit ogenblik wordt gezegd. Maar dit is slechts de weergave van een in zich complex geheel. Op dit ogenblik hebben wij hier te maken met vier verschillende soorten van uitstraling, die elk voor zich iets bijdragen aan deze deken van kracht en spanning.

De laagste straling is zuiver menselijk. Uw lichaam heeft een uitstraling, die niet alleen als warmte merkbaar is (als gevolg van omzettingsprocessen in uw lichaam) maar daarnaast organische reacties weergeeft. Omdat u tamelijk dicht bijeenzit, is dit een soort basislaag geworden, een materiële uitstraling, die bijvoorbeeld voor bepaalde emotionele krachten als fundament kan dienen. Boven deze laag treffen wij een uitstraling aan die kennelijk voortkomt uit uw gevoelsinhoud. Wanneer u vol spanning, vol verwachting hier aanwezig bent, zo straalt u ook dit uit. Maar in deze straling treffen wij elementen aan, die net iets verder gaan dan de materie en het zuiver lichamelijke. Uit dit alles ontstaat een gemeenschappelijke emotie, waarin ook uw geestelijke waarden mede vertegenwoordigd zijn. Deze emotie kan de krachten van het materiële richten, terwijl zij op zich bovendien weer een soort klankbord vormt voor de gedachten.

Gedachten zijn ook al een bron van straling. Nu moet u dit woord wel met een korrel zout nemen. Want er is geen sprake van een uitstraling in de vorm bijvoorbeeld de emissie van partikels, maar eerder een fluctuerend veld, dat geënt wordt op het de mens omringend aardlucht potentiaal. Ook andere krachten spelen bij de projectie van deze waarden nog een rol. Ook dit zou ons heden echter te ver voeren. De hoofdzaak is dat uw denken dus een zeker ritme kan vertonen. Dit ritme van het denken (niet noodzakelijk identiek met de bewuste gedachte) is uitermate suggestief voor anderen, zodat sterke gedachten wel degelijk ook zonder dat zij worden weergegeven of stoffelijk kenbaar gemaakt, anderen kunnen beïnvloeden. Dit blijkt nogal eens tijdens vergaderingen, waarbij wij de massa haar redelijkheid zien verliezen, zodat zij door een in feite onjuiste gedachte wordt gedomineerd, die ritmisch wordt uitgedrukt.

Ook de materie kan dergelijke gedachtegolven in zich opnemen. Sommige 'spoken' zijn in feite niets anders dan een voor gevoelige mensen weer tot leven gekomen gedachte uit het verleden, die in de materie werd vastgehouden. Al gaat het hier om in verhouding zeer kleine krachten, zo moet men de werking daarvan toch nimmer onderschatten. Vooral het feit, dat dergelijke impulsen ritmisch optreden, is hierbij van belang. Denk aan de sterke brug, die in elkaar viel, toen soldaten in de pas daarover heen marcheerden en het eigen ritme van de brug toevallig benaderden met hun passen. Door het pulserend karakter van de kracht die wij uit gaan oefenen, zal deze veel verder in de materie door kunnen dringen en zal zij ruimtelijk een veel uitgebreider werking hebben dan men zou verwachten, gezien de kleine plek waarop wij heden tezamen zijn.

Het laatste veld in de te wekken kracht, zou men een geestelijk veld kunnen noemen. Hierin spreekt de werkelijke inhoud van uw wezen, de onbekende kern, waaruit alle werkelijke kracht voortkomt, de onbekende achtergrond van al uw leven en denken. Kenbaar wordt dit deel van het Ik vooral in verlangens. Je zou kunnen zeggen dat de kern van de mens voor deze een voortdurende vraag aan het leven betekent, een vraag aan wereld, geest en ruimte. Deze vraag blijft onbestemd, tenzij er beneden dit niveau, dat redelijk niet hanteerbaar is, een meer beheerst werken komt van andere delen van het Ik. In dat geval blijkt, dat deze kern van het Ik een ritmische variatie tot stand kan brengen in het werken van de andere, meer bewuste waarden van het wezen, zoals de gedachten. De innerlijke vraag wordt dus niet uitgedrukt als een gevormde gedachte op zichzelf, maar komt eerder tot uiting als een ritmisch weerkerende

variant op alle gedachten die steeds een gelijke tendens, een gelijke afwijking van de normgedachten betekent.

Dit kunnen wij nu vanuit de geest ook iets meer bewust tot stand brengen dan op aarde denkbaar zou zijn. Hierdoor is het ons mogelijk uw geestelijke voertuigen in zeer grote mate te beïnvloeden en te laden. Hierdoor ook is het voor sommigen mogelijk via de chakra's, naar buiten toe invloed uit te gaan oefenen. Zoals u weet, omvat het begrip chacrum, stammende uit de hindoe filosofie, een geestelijk orgaan, dat met het zenuwstelsel van de mens verknoopt heet te zijn en krachten kan ontvangen, zowel als uitstralen. Het is altijd gelegen nabij een belangrijker zenuwknoppunt en blijkt bij nadere beschouwing zich tevens te bevinden in de nabijheid van één der organen, die interne secreties veroorzaken. Vooral, wanneer bepaalde chakra's reeds deels actief zijn is het mogelijk dat het meer bewust en uitvoeriger gebruiken daarvan door de krachten, waarmede wij op deze avond trachten te werken, mede wordt gestimuleerd.

Dit zijn dan de voorbereidende mededelingen voor deze avond. Ik hoop nu maar dat u dit niet al te zeer vervelend hebt gevonden. Wanneer u het niet geheel begrepen hebt, is het niet zo erg. Indien u er wel iets van begrepen hebt, zal dit alles u helpen te begrijpen wat wij op een avond als deze in feite trachten te doen. U zult daarnaast mijns inziens ook beter beseffen wat de celebrant uitdrukt en tot stand brengt. Zoals de omstandigheden zich op het ogenblik opbouwen, kunnen wij rekenen met een zeer grote en mijns inziens voor velen onder u ook meer blijvende kracht. Om die kracht te ervaren, zult u zich daarvoor open moeten stellen. Dat betekent dat u de redelijkheid even terzijde zult moeten stellen, de emotionaliteit van uw wezen tijdelijk met de emoties van de gemeenschap moet laten versmelten. Geef echter daarbij uzelf nadrukkelijk de opdracht om onmiddellijk na het beëindigen van de bijeenkomst, terug te keren tot eigen gevoelswereld en denken.

Hiermede kan ik dan het woord over gaan geven aan een tweede spreker, die op deze avond, zoals u reeds hoorde, zal trachten een opbouw te geven van meer geestelijke, esoterische en emotionele aard. Wat mij betreft, ik neem in deze vorm afscheid van u, maar blijf natuurlijk verder aanwezig, omdat dit immers ónze bijeenkomst, ónze Steravond is.

Vrienden,

Geen mens is ooit werkelijk eenzaam, geen mens is ooit verlaten, tenzij hij zichzelf daartoe veroordeelt. Wij kennen rond ons de krachten, waaraan wij een naam geven, als bijvoorbeeld God, maar die wij in de eerste plaats toch niet uiterlijk erkennen, maar innerlijk ondergaan als de liefde-kracht, de onbegrepen en grote genegenheid, die achter alle leven verborgen moet liggen. Deze noemen wij dan de Christus, de werkelijke Kracht van het Goddelijke Licht. Wanneer u meent eenzaam te zijn en u denkt dan aan de grote liefde, die alle dingen in stand houdt en samenvoegt tot één geheel, zult u beseffen dat uw gevoel van eenzaamheid niet geheel waar en juist is. Dan zult u beseffen, dat naast de schijnbare verlatenheid van een uiterlijk bestaan er toch innerlijk voortdurend de steun, de kracht, het contact is, waarin het Ik voor zich vreugde en voor zijn bestaan zin kan vinden.

Ja, meer: men beseft dat datgene wat uiterlijk teleoorging, voort blijft leven en spreken kan in je innerlijk, voor je kenbaar kan worden, zij het als een droom. Maar dan als een droom, die zó dicht bij de werkelijkheid ligt, dat zij je rust en innerlijke vrede kan brengen. Wanneer ik met u samenkom, zo is dit voor mij een daad van liefde, een uitdrukking van deze kosmische liefde wel te verstaan. Want ik geloof in een God, die ons allen heeft geschapen als delen van één en dezelfde schepping. Ik geloof dat hét doel van die schepping niet is dat sommigen van ons bereiken en anderen falen om neer te vallen in een eeuwig vuur, maar dat wij allen, gezamenlijk en elkander kennende, één zijnde in de geest van Christus, zullen worden tot de volmaakte mens, die God in zijn gedachten reeds had geschapen op het ogenblik dat Hij sprak: "Er zij licht".

Liefde is niet: bezitten. Liefde is niet een recht. Liefde is de voortdurende gave, waardoor wij alleen voortdurend verrijkt kunnen worden. Liefde is de rijkdom, die ligt in het geven. Liefde is de Kracht, die wij in onszelf ervaren, wanneer wij niet meer vragen naar hetgeen er voor ons bereikbaar is, maar slechts trachten anderen te helpen om te bereiken.

God is een vage naam en een ver begrip. Wie van ons kan zich een God voorstellen? Wie van ons kan zich een beeld vormen van een Scheppende Kracht, die het Al in stand houdt en alle dingen samenbundelt tot één kracht in Zijn wil. Een Wezen, dat alle diversiteit in de schepping kent en volgens zijn wil in stand houdt en ook regelt? Daarover kunnen wij misschien spreken, maar begrijpen wat het in wezen betekent, wat daaruit voor onszelf voort zou vloeien, kunnen wij niet. Wij kunnen ons iets dergelijks eenvoudig niet voorstellen. Daartoe schiet ons begrip te kort. Maar wij kunnen ons een God voorstellen van liefde.

Ook een God van wreke kan men zich wel voorstellen. Maar iets of iemand, die naar wraak streeft, is als een mens onvolkomen en geneigd elke aantasting van het Ik te wreken, opdat dit niet verder worde aangetast. Maar God is te groot om een dergelijke behoefte tot wraak te kennen, zeker tegenover schepselen, die Hem niet waarlijk kunnen beledigen of Zijn waarheid en waardigheid aantasten. Een toornige God kan men zich als mens eveneens wel voorstellen, maar toorn komt voort uit verontwaardiging, uit het erkennen van het onverwachte. Indien men spreekt van een toornige God, zo betekent dit dat er meer is dan die God is of weet. Dan is Hij niet de werkelijke God. Maar een God die Liefde is, die de Kracht is, die voortdurend alle tijden en vormen doordringt, die alle waarden in leven en sferen voortdurend met elkander verbindt en samenbrengt tot één geheel, die God kunnen wij ons voorstellen en Hij is een ware God: alle dingen wetende, beheersende, voortbrengende heeft Hij alles lief waarin Hij leeft.

Het is deze God, die het antwoord vormt op ons streven, ons zoeken, ons gevoel van eenzaamheid. Want wij zijn allen steeds weer ergens eenzaam. Wij zijn altijd weer ergens afgesloten van anderen. Je kunt jaren met mensen samenleven, de sfeer delen met een geest voor ongetelde tijden en toch nog niet eens in staat zijn die andere te beseffen voor wat hij is, iets te erkennen van alles wat hij droomt en denkt, verborgen achter de uiterlijkheden. Je kunt echter geloven in een kracht, die naar waarheid jou kent en anderen kent, in een kracht, die het goede in jou maakt tot iets, waarop een antwoord mogelijk is uit het Al.

Niet een betaling voor het goede wat je doet, maar een antwoord. Wanneer wij roepen in de ruimte, soms vanuit wanhoop en verlatenheid, soms ook vanuit een behoefte om eindelijk eens de vrezen en angsten te overwinnen die ons beheersen, de angst misschien voor de atoombom, de dood of voor maatschappelijke problemen, is er een antwoord mogelijk. Indien wij roepen tot het Al in een bereidheid, vanuit onszelf dienstbaar te zijn, te geven aan de wereld, dan is er opeens een echo, een antwoord mogelijk. Luisteren wij naar die echo, dan leren wij dat (al keren eerst als bij een werkelijke echo onze vragen tot ons terug) op den duur een nieuwe tendens optreedt, een nieuwe nadruk valt op alles wat wij eens zeiden, zodat het geheel een nieuwe inhoud verkrijgt en een antwoord omvat. Dan weten wij: er is ergens iets wat ons lief heeft, iets wat ons antwoord geeft. Ergens is iets waaruit wij sterker zullen kunnen zijn dan wij ons nu gevoelen.

Sterk zijn uit God, dat is het antwoord. Kan ik iets zijn zonder die God? Kunt u iets zijn zonder die geheimzinnige levensvonk die, wanneer het gehele mechanisme van de materie terzijde wordt gesteld, altijd nog ergens voortbrandt: de ziel? De ziel, de kern van ons wezen, de bron van alle kracht en leven in ons, is God geopenbaard in ons wezen. Daarom moeten wij een antwoord weten te vinden op die God in ons, moeten wij leren voor een kort ogenblik te vergeten wie en wat wij precies menen te zijn, wat onze eigen belangen zijn, wat de achtergrond is van ons eigen bestaan met al zijn zorgen en gevoelens van eenzaamheid, verplichting enzovoort.

Laat ons aan die God denken..... Laat ons aan de liefde van die God denken, de Christos. Laat ons luisteren naar die stem, die steeds weer in ons spreekt, al kunnen wij maar zelden haar bedoelingen verstaan. Laat ons stil het Licht ondergaan dat steeds weer voor ons opbloeit

in het Ik. Het Licht, dat soms wordt tot een gave voor onszelf, een stroom van krachten, waarvan je de bron niet kunt zien. Laat ons het gevoel van verbondenheid erkennen, dat ons in wezen meer is dan leven. God, Christus, de zin van ons bestaan.

Om iets van dit alles te beseffen, moeten wij nadenken. Denk dan eens na, niet over de vragen die in u leven en de problemen die u kent, maar aan dat ene verlangen, dat ene antwoord, dat in u ligt achter alle dingen. Want ik zeg u dat in u God waarlijk is. Wij hebben geen woorden om die God uit te drukken. Wij vertrouwen niet genoeg in de krachten, die die God in ons legt om ze te durven gebruiken. Wij zoeken angstig stamelend naar een formulering voor datgene, wat alleen woordeloos voor ons waarlijk bestaan kan. Maar denk. Denk eens voor een ogenblik aan de eeuwigheid van je wezen, laat eens voor een enkel ogenblik jezelf rusten.

Christus is Gods liefde. Deze liefde is er ook voor ons, maar niet alleen voor ons. Christus is een liefde, die alleen werken kan, wanneer hij alles omarmt. Gods liefde kent geen beperkingen, geen voorbehoud. De Christus is dus ook hier. Hij is voor ieder van u en in ieder van u even sterk, even liefdevol. Laat ons dan trachten die liefde voor een ogenblik te erkennen, tenminste haar bestaan in ons te aanvaarden, laat ons voor een kort ogenblik eens proberen een antwoord te geven op die liefde.

Dan moeten wij dit doen met woorden, machteloos als zij zijn. Dan moeten wij dit uitdrukken in gebeden, terwijl wij toch weten dat gebeden in wezen onnodig, overbodig zijn zodra in ons wezen die eigenaardige resonantie met de eeuwigheid wordt tot een kracht, die ons geheel vervult, ons doet leven, ons sterk maakt. De waarheid in ons kan niet in woorden worden uitgedrukt. Maar wij hebben woorden nodig. Want zonder woorden kunnen wij elkaar niet bereiken. Wij hebben symbolen nodig, omdat de mens iets moet kunnen zien van hetgeen hij denkt en gelooft. Wij hebben tekenen nodig en invloeden, die rond ons zijn. Niet omdat wij zonder dit niet zouden kunnen bestaan, maar omdat wijzelf anders die God niet zouden kunnen aanvaarden.

Daarom zijn wij vanavond bijeen om ons bewust te worden, bewust te zijn van deze God, die in een kracht van liefde ons allen tezamen bindt, die ons allen in het leven een inhoud en betekenis geeft, zo groot, dat wijzelf haar vaak nog niet beseffen, durven beseffen.

Daarom willen wij zo dadelijk instralen, wat hier op de tafel voor mij is neergelegd. Daarom willen wij tot vele krachten roepen. Daarom.....

Want iets moet ons tot teken zijn van deze Liefde, deze kracht zonder einde, die met ons is. En dit teken makende willen wij beseffen: het is de oneindigheid Gods, die wij nu even gevoelen, maar die altijd met ons is, altijd en zonder enig voorbehoud.

Laat ons dan, voor ik het woord over geef aan de celebrant, een ogenblik stil zijn en in onszelf denken aan het vele goede, dat er in het leven, ook voor ons, bestaat.

Laat ons een ogenblik vergeten, dat hier vreemden naast elkander zitten. Laat ons beseffen dat er in allen rond ons een deel van God leeft, dat God met ons is, met allen gelijkelijk.

Laat ons dankbaar het goede herdenken, dat het leven brengt. Laat ons sterk in onszelf beseffen dat niets zinloos is, omdat de kracht Gods aan alle dingen betekenis en inhoud geven zal.

Zo beseffende, hoe wij één zijn in geest en stof, beseffende ook hoe God met ons is, in ons is, rond ons is, beseffende dat zelfs de grens tussen dood en leven voor een wijle weg kan vallen, kunnen wij, geest en stof, gelijkelijk en gezamenlijk, deel hebben aan dit teken van onze zinvolheid door Gods Liefde.

Beseffende ons één-zijn in God, de zin van ons bestaan, kunnen wij gezamenlijk bidden dat ons een teken moge geworden, waardoor wij onze God beter, getrouwer kunnen beseffen en erkennen.

Ik geef thans het woord over aan de celebrant. Indien dit noodzakelijk is, zullen wij na diens heengaan, nog voor een kort ogenblik het medium in beslag houden, tot eventuele spanningen niet meer kunnen schaden. Wij hopen dat u van uw kant rustig en ontspannen zult zijn tot het ogenblik waarop de bijeenkomst geheel ten einde is.

Moge de vrede Gods met ons zijn, moge de Kracht Gods ons sterken.

Moge de band tussen geest en stof bevestigd worden, moge geuit zijn de kracht van het Goddelijk Licht, ook rond ons.

Laat ons een ogenblik smeken om kracht.

Gij geesten van Licht, u vraag ik: wees met ons en verbonden met ons in ons streven.

U, heersende sterren van Licht, u vraag ik: wees met ons, wees verbonden met ons in de Naam van de Kracht die wij dienen. Sterk ons bij ons streven.

U, hoeders van poorten en tronen, vraag ik: weest met ons, sterkt ons met uw Kracht en Licht, opdat wij mogen slagen in ons streven en waar mogen maken voor ons en de wereld dat, wat Hij ons geeft, die wij allen dienen.

Almachtige God, in uw naam, in de naam van uw Liefde, in naam van de verbondenheid, die Gij kent met al het geschapene, willen wij deze taak beginnen.

Sterk mij met uw kracht. Laat ons vervloeien tot een eenheid in Uw Naam, O God.....

In de Naam van God, de Almachtige El, Elioi, Elochim: krachten van disharmonie en kwaad, gaat heen. Ziet het Licht, dat met ons is. U zeg ik: gaat en verbergt uw aangezicht.

Gij, geesten van duister, Gij, die u verbergt in de zielen van mensen en rondsliuip, u zeg ik: gaat uit, gaat heen tot de plaats, waarvan gij kwaamt. Want ziet, ik ben de Kracht des Lichts..... Ik ben de naam en het teken en het Zegel..... Nogmaals zeg ik u: gaat heen. Ik beveel u in de naam van de Vader en de verborgen Naam, die gij kent.....

Laat ons nu Kracht ervaren, almachtige Vader ....

Geef ons Uw Kracht, o God....

Lichtende Christus, wees met ons op dit ogenblik....

Weest gezegend in de naam van het Licht, dat met ons is!!

Ik zeg U en geef u de kracht der verbondenheid in de Naam van de Almachtige Vader, in Naam van de Christus en van alle Krachten van Licht hier tezamen gekomen.

In Uw Naam, o Kracht van Licht ..... Moge dit al hier voor mij zijn tot maanteken en geladen met de Kracht.

Moge het eeuwige Licht des Vaders, de vrede en de liefde Gods in dit alles worden neergelegd en uitgedrukt, opdat er zij: Licht, harmonie en beheersing voor hen, die dit beroeren.

Laat ons allen één zijn. In de Naam van de Kracht, die nu met ons is, laat ons in óns ontvangen de liefdekracht van de Christus.

Laat ons uitzenden vanuit onszelf de Krachten van Licht, beheersing en liefde, van harmonie, laat ons wezen uitzenden naar de wereld, opdat er vrede zij en genezing voor allen, die deze behoeven.....

Zoals wij hier verbonden en tezamen zijn in uw Naam en vanuit uw Kracht .....

Volbracht zij dit alles in de Naam van de Ene God, in Naam van de liefdekracht van Christus, zich uitend in ons allen.

Bevestigd moge dit zijn door ons aller wil, ons aller gebeden en aanvaarding.....

Bevestigd moge dit alles zijn als een sterking voor de tijd, die komt en als een zegel van harmonie, opdat, wat is geweest.....

Ik dank U God, voor de kracht ons gegeven.

Ik dank U, o Lichtende heersers, voor hetgeen gij ons hebt gezonden.

Ik dank U, o geesten van Licht, dat gij met ons waart. Moge de band der Goddelijke Liefde tussen u en ons nimmer verbroken zijn.

Moge het ons allen gegeven zijn onze wegen te gaan en de Kracht waar te maken, die wij gezamenlijk hier hebben geopenbaard.

Moge er vrede zijn op uw wegen, Kracht in uw gedachten en zekerheid in uw daden.

(Na enige ogenblikken neemt een andere spreker over)

Hiermede, vrienden, is de bijeenkomst teneinde en geef ik u het medium wederom vrij.

Goedenavond.

Deze bijeenkomst vond plaats in de gemeenschapsruimte van de Engelse kerk aan de Riouwstraat te den Haag. Aanwezig waren rond 160 personen.

Het voorgaande is slechts een zeer beperkte weergave van het gebeuren van deze steravond, daar kennelijk gebaren en dergelijke een belangrijk deel van de plechtigheid uitmaakten. Een aantal zeer zacht gemompelde woorden waren niet te verstaan en zijn uit dit verslag weg gelaten.

Uit het archief 1954.

Duizenden kristallen warrelen,
een witte droom, die smetten snel verdekt.
Kille dans van zacht witte vlokken,
die trage kerstgedachten wekt.

De blanke wereld zwijgt in vrede,
een nieuwe schoonheid wordt
tot wonder lijnenspel,
en doet voor korte tijd vergeten
de modder en het leed
van door de mens geschapen hel.

Komt met de kerst het witte, licht gegleden,
zo wekt het onschuld weer,
geeft vreugde, inhoud, vredezin
als in de dagen van de Heer,
die kwam als kind op aarde
en daar als mens veel heeft geleden.

Kil lijkt de witte pracht,
stil is de wereld, stom en koud,
maar Christus wordt ook heden weer geboren.
Hij maakt de witte stilte
tot bron van levend goud.

Duizenden kristallen warrelen,
een witte droom, die smetten snel verdekt,
een vreugdedans van wollig witte vlokken,
omdat Gods liefde weer op aarde werd gewekt.

